

Kapitalförsörjningsförordning;

utfärdad den 10 mars 2011.

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 7 kap. samt 8 kap. 3 och 8–12 §§ budgetlagen (2011:203).

2 § Förordningen gäller för myndigheter under regeringen. För affärsverken gäller dock endast 2 kap. 7 § första stycket, 5 kap. 1, 2 och 6 §§ samt 7 kap. 2 §.

3 § Förordningen ska tillämpas om inte något annat följer av en annan förordning eller av regeringens beslut i ett enskilt fall.

2 kap. Finansiering av investeringar och utlåning

1 § Anläggningstillgångar som används i en myndighets verksamhet ska finansieras med lån i Riksgäldskontoret, om inte annat följer av 3–5 §§.

Regeringen beslutar särskilt om det högsta beloppet för en myndighets lån.

2 § En myndighets samlade lån enligt 1 § får inte väsentligt avvika från motsvarande tillgångars bokförda värden per den 30 juni och per den 31 december.

Riksgäldskontoret ska fastställa lånevillkor som baseras på kontorets upplåningskostnader på kapitalmarknaden.

3 § En anläggningstillgång som används i en myndighets verksamhet får helt eller delvis finansieras med bidrag som mottagits från icke-statliga givare.

4 § En anläggningstillgång får finansieras med sådana försäljningsinkomster som avses i 5 kap. 2 § första stycket.

5 § En anläggningstillgång får anskaffas genom att en myndighet ingår ett avtal om hyra eller hyrköp (leasing). Ett sådant avtal får dock endast ingås om det, sett över tillgångens hela ekonomiska livslängd, leder till en lägre kostnad för staten än anskaffning genom köp.

SFS 2011:210

Utkom från trycket
den 22 mars 2011

SFS 2011:210

Ett avtal om försäljning och återhyra eller återköp eller andra liknande avtalsformer får endast träffas efter ett särskilt bemyndigande av regeringen.

6 § En infrastrukturell anläggningstillgång ska finansieras med anslag eller med sådana försäljningsinkomster som avses i 5 kap. 2 § första stycket.

7 § En myndighet får inte utan regeringens medgivande förvärva aktier eller andelar i ett företag, göra kapitaltillskott eller på annat sätt öka statens röst- eller ägarandel i ett företag.

En åtgärd enligt första stycket ska finansieras med anslag.

8 § En myndighet får inte utan regeringens medgivande besluta om utlåning.

Utlåning enligt förordningen (2011:211) om utlåning och garantier ska finansieras med lån i Riksgäldskontoret. Övrig utlåning ska finansieras med anslag.

3 kap. Rörelsekapital och deponerade medel

1 § Rörelsekapital får finansieras med kredit på räntekonto eller med annan kredit i Riksgäldskontoret.

Riksgäldskontoret ska fastställa kreditvillkor som baseras på kontorets upplåningskostnader på kapitalmarknaden.

2 § Regeringen beslutar för varje budgetår om det högsta beloppet för en myndighets krediter.

3 § En myndighet som har tilldelats ett räntekonto i Riksgäldskontoret ska använda detta för de likvida medel myndigheten disponerar i sin verksamhet.

Efter särskilt beslut av regeringen får även ett annat konto i Riksgäldskontoret användas.

4 § Medel som deponerats hos en myndighet ska, om inte särskilda skäl talar mot det, sättas in på myndighetens räntekonto i Riksgäldskontoret. Räntan ska tillgodoräknas deponenten.

4 kap. Anslagsmedel och räntekonto

1 § Anslagsmedel som ska föras till en myndighets räntekonto en viss månad, ska vara insatta på kontot den 25 i den månaden.

Överföringar till eller från en myndighets räntekonto ska verkställas av Riksgäldskontoret.

2 § Har en myndighet under löpande budgetår tilldelats ytterligare medel på ett anslag som ska föras till myndighetens räntekonto, ska Riksgäldskontoret föra över beloppet jämnt fördelat på de betalningstillfällen som återstår under budgetåret, om inte regeringen har beslutat annat.

Om regeringen beslutat om en indragning av ett anslagsbelopp, som har förts till myndighetens räntekonto, ska det belopp som återstår att föra över till myndighetens räntekonto under budgetåret reduceras på det sätt som

anges i första stycket. Om indragningen överstiger de överföringar som återstår under budgetåret, ska återbetalning göras enligt 3 §.

3 § En myndighet som har tilldelats anslagsbelopp som inte får disponeras följande budgetår ska, om medlen förts till myndighetens räntekonto, återföra beloppet plus ränta från årsskiftet till dagen för återbetalning. Beloppet ska föras över till statens centralkonto snarast efter det att beslut om indragning av anslagsbelopp finns registrerat i informationssystemet Hermes.

4 § En myndighet som tar emot inkomster som den inte får disponera, ska föra över medlen till statens centralkonto. Om inkomsterna är av mindre omfattning, får medlen i stället sättas in på myndighetens räntekonto i Riksgäldskontoret för att senast vid budgetårets utgång föras över till statens centralkonto.

5 § En myndighet som disponerar anslag som inte ska föras över till ett räntekonto får utnyttja statens centralkonto för betalningar som är hänförliga till anslaget.

5 kap. Disposition av försäljningsinkomster

1 § Har regeringen beslutat om försäljning av egendom som en myndighet förvaltar, ska myndigheten redovisa inkomsten mot inkomstitel, om inte regeringen bestämt annat.

I 2–5 §§ anges hur en myndighet får disponera inkomsten i de fall den själv har beslutat om försäljningen.

2 § Om egendomen har använts i en verksamhet som regeringen har meddelat en investeringsplan för, får myndigheten disponera inkomsten för att finansiera investeringar som ingår i planen.

Bestämmelser om disposition av inkomster från försäljning av egendom som inte använts i en sådan verksamhet som avses i första stycket finns i 3–5 §§.

3 § Om egendomen har finansierats med lån, ska låneskulden regleras. Ett överskott får disponeras av myndigheten i den verksamhet där den sålda egendomen har använts.

Om försäljningen avser fast egendom eller aktier, ska dock ett eventuellt överskott redovisas mot inkomstitel.

4 § Om egendomen har finansierats med anslag, ska den del av inkomsten som motsvarar tillgångens bokförda värde föras över till statens centralkonto och redovisas mot inkomstitel. Ett eventuellt överskott får disponeras av myndigheten i den verksamhet där den sålda egendomen har använts.

Om försäljning har skett av invärderad egendom som använts i verksamheten, får myndigheten disponera hela inkomsten i den verksamhet där den sålda egendomen har använts.

Om försäljningen avser fast egendom eller aktier, ska dock inkomsten redovisas mot inkomstitel.

5 § Om egendomen har finansierats på annat sätt än med anslag eller lån, får myndigheten disponera inkomsten i den verksamhet där den sålda egendomen har använts.

6 § Bestämmelserna i 1–5 §§ gäller inte inkomster från försäljning av frivilligt efterfrågade varor som staten tillhandahåller som ett led i en avgiftsbelagd verksamhet. Bestämmelser om sådana inkomster finns i avgiftsförordningen (1992:191).

6 kap. Disposition av andra icke-statliga medel

1 § En myndighet får ta emot och disponera icke-statliga medel, om inkomsten är av tillfällig natur eller mindre omfattning och den inte rubbar förtroendet för myndighetens opartiskhet i dess myndighetsutövning eller annars skadar dess anseende.

En myndighet får inte ingå avtal som innebär att myndigheten tar emot medel som avses i första stycket, om avtalet medför ett ökat behov av medel från statens budget eller att högre avgifter måste tas ut i avgiftsfinansierad verksamhet.

Första och andra styckena gäller inte i de fall rätten för en myndighet att ta emot och disponera icke-statliga medel regleras på annat sätt.

7 kap. Avkastningspliktigt kapital

1 § En myndighet som disponerar ett avkastningspliktigt kapital ska, sedan årsredovisningen färdigställts, betala in ett belopp som motsvarar statens avkastningskrav till statens centralkonto och redovisa beloppet mot inkomstitel.

Om avkastningskravet inte kan tillgodoses, ska motsvarande belopp redovisas inom linjen i myndighetens balansräkning. Ett eventuellt ackumulerat belopp ska också redovisas.

I de belopp som avses i första och andra styckena ska ränta ingå, beräknad enligt statens avkastningsränta, från och med det nya räkenskapsårets början till dess betalning sker till statens centralkonto.

2 § Regeringen beslutar om reglering av kapitalförluster som kan kräva nedskrivning av ett avkastningspliktigt kapital. Sådana kapitalförluster ska anmälas till regeringen så snart som möjligt, dock senast den 1 mars året efter det budgetår som nedskrivningen avser.

8 kap. Verkställighetsföreskrifter

1 § Ekonomistyrningsverket får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. Föreskrifter för verkställigheten av 2 kap. 1 och 2 §§, 3 kap. 1, 3 och 4 §§ samt 4 kap. får dock meddelas först efter samråd med Riksgäldskontoret.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2011, då kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188) ska upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

SFS 2011:210

PETER NORMAN

Rikard Jermsten
(Finansdepartementet)

